

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 14. Alij prodigiosarum virium viri, Tritanus & Georgius Castriotus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Virgil.
lib. 1.
Georg.

Gyge, Oromedonte; omittam Astneuti,
Ephialtem, & quos *partu terra nefando*
Cæumq; Iapetumq; creat, sænumq; Ty-
phoea,
& reliquos *Titanas ausos rumpere imperium*
Ionis,

Plutarch.
in vit. Ro-
muli. Cri-
nit. lib. 15.
cap. 3.

veris hoc argumentum historijs potest ab-
solui: & vel in illa sola Samsonis robur ex-
primitur, quam Plutarchus & Crinitus
referunt, de Cleomede Astypalæo, qui
Lacchum Epidamnium pugilem, armatū
vnico ictu inermis occidit, occisi latera
aperuit, & iniecta manu eduxit intestina.
Ob quam feritatem, cū à iudicibus in
ius vocaretur, per forum abiens, colum-
nam, qua ludi litterarij domus fulcieba-
tur, dissecit, eaque ruina pueros omnes
adobruit. Quis hunc non dicat alterum
Samsonem?

§. XIV.

Alij prodigiosarum virium viri, Tritanus, &
Georgius Castriotus.

Testatur Solinus, Varronem in relatio-
ne prodigiosæ fortitudinis annotasse, Tri-
tanum Samnitem gladiatorem natura fuisse,
qui & rectis, & transuersis neruis, non
modò crate pectoris, sed & manibus can-
cellatis

cellatis & brachijs omnes aduersarios leui tactu, ac panè securis congressibus vicerit, eiusque filium militem Cn. Pompeij pari modo natū, ita spreuisse hostem prouocantem, vt inermi eum dextera & superaret, & captum digito vno in castra Imperatoris sui reportaret. Et quoniam sermo nobis est de ijs, qui *fortes facti sunt in bello*, non tacebo hīc Georgium Castriotum, partis Albaniae Principem, quem Turci propter rerum gestarum magnitudinem Ischenderbegum, hoc est, Dominum Alexandrum nominauerunt. Alexandria enim hodie Turcis *Ischendrie* est. Hunc Ischenderbegum Paulus Iouius affirmat, numquā detrectasse pugnam; numquā hosti terga vertisse; nullo vnquam in discrimine metu occupatum; numquam vulneratum, nisi leui semel sagitta in crure fuisse, cū tamen contra duos potentissimos imperatores Turcicos, Amurathem & Machometem, perpetua bella gesserit, & non solū eorum impetus sustinuerit, sed septem eorum clarissimos duces è purpuratorum Bassarum ordine acie deuicerit, & castris exuerit. Hunc Castriotum, addit Iouius, supra duo hominum, vel, vt Barletius

Hebr. ii.

Leonclauius in pandectis Turcicis.

Paul. Iou. in elogijs illustr. virorum.

tius

tius scribit, tria millia barbarorum; præfertim diuersis prælijs, sua manu interfecisse, quando singulis tantum ictibus singulos, qui congressi essent, conficere consueffet, quod prægrandi ponderosoq; acinace tam validè, quàm peritè vteretur, quo medios hostes ad vmbilicum profcindere, transuersos diuidere soleret; & sæpe per ceruices integros cum humeris brachiorum artus facilè detruncaret. Quorum immanium vulnerum truculentiam, hostes, qui ex prælijs euasissent, cum Bizantij in aula, admirantibus cunctis enarrant, Machometes ipse, illum potentis dexteræ inusitataq; violentiæ gladium videre cupiuit impetrauitque facilè à Georgio, vt sibi Byzantium mitteretur. Talem namque eius esse temperaturam prædicabant, vt eius ictum nulla vel ferrea corporum munimenta sustinerent. Aiunt alij, cum Machometi nunciari iussisse; *mittere se quidem gladium suum illi, non item dexteram suam, sine qua gladius nihil posset.* Tanta autem inusitatae virtutis eius viri fama erat, vt Turcæ, post mortem eius, potiti Epiro, sepulchrum ipsius, apud Lissum, quærerent, admirabundiq; vsque adeò
piè

piè venerarentur, vt eruta demum sepulchro tanti herois ossa non sine superstitione diriperent, cum quisque se bello inuictum tutumque fore crederet, si frustulum ex ossibus inuictissimi Imperatoris in amuleto è ceruicibus suspensum iturus in prælium gestaret. Hæc pleraque Iouius, Barletus scribit, prælium inuito, præter cetera mirabilia mutati vultus signa, ei labrū inferius scindi solitum cum copia multa sanguinis. Defunctus est hic heros anno ætatis LXIII. Christi MCCCCLVI. die Ianuarij XXVII.

Barlet.
lib. 8. de
vita & ei-
us gestis.

§ XV.

Deo non secus ac Aureliano, ob fortitudinem, laudes dicendas.

Horum talium vel immanitas corporis, vel animi magnitudo, ostendit, quanta sit Dei magnitudo. Herculem enim, & Orionem, ob talia, ad sidera vsque transtulerunt. *Quorum si specie delectati, deos putauerunt: sciant quanto his dominator eorum speciosior est. Speciei enim generator hæc omnia constituit. Aut si virtutem & opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior est illis: a magnitudine enim speciei & creaturae, cognoscibiliter poterit creator*

Sapi. 13.30

L horum